ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **P. M.** zastoupeného Mgr. Liborem Hronkem, advokátem se sídlem v Praze-Řepy, Nevanova 1069 proti žalovanému **Ministerstvu dopravy** se sídlem v Praze 1, nábř. L. Svobody 12, v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ve věci uložení pokuty,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě u Vrchního soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2002 č. j. 662/02-110, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 3. 5. 2002 č. j. MHMP-45750/2002/DOP-03/Si tak, že uložená pokuta ve výši 200 000,-Kč za porušení ustanovení § 21 odst. 2, 3 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, v platném znění (dále jen „zákon o silniční dopravě“) v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě (dále jen „prováděcí vyhláška“) byla snížena na částku 100 000,- Kč. Žalovaný rozhodnutí odůvodnil tím, že pokuta byla žalobci uložena po právu, neboť žalobce porušil ustanovení § 21 odst. 2, 3 zákona o silniční dopravě, když při provozování taxislužby vydal ručně psanou stvrzenku a ne doklad o zaplacení jízdného jako výstup z tiskárny taxametru s náležitostmi podle prováděcí vyhlášky. Tvrzení o poruše tiskárny označil žalovaný za účelové z důvodu, že žalobce účtoval za jízdu cenu 250,- Kč, kterou nemohl opsat z displeje, když nástupní taxa činí 30,- Kč a za 15 minut jízdy a danou vzdálenost mohl účtovat maximálně 180,- Kč. Účtovaná částka tak nemohla být výsledkem činnosti zapojeného taxametru. Za důvodnou označil žalovaný námitku žalobce, že bylo správní řízení vedeno duplicitně. Druhé řízení však bylo zastaveno,

proto, že bylo zahájeno později než předmětné řízení. Žalovaný snížil pokutu proto, že orgán I. stupně rozhodoval 2x, přičemž výše uložené pokuty se významně liší (jednou 100 000,- Kč podruhé 200 000,- Kč). Žalovaný se přiklonil k nižší pokutě, a to také z důvodu, že v ručně psané stvrzence byly uvedeny pravdivé identifikační údaje.

Žalobce v žalobě shodně jako v odvolání uvedl, že doklad o zaplacení jízdného jakožto výstupu z tiskárny taxametru nevydal z důvodu poruchy tiskárny, kdy se v ní zasekla páska. Když zjistil závadu, vydal ručně psaný náhradní daňový doklad. Při nejbližší příležitosti odjel do servisu, kde mu po prohlídce taxametru sdělili, že se jedná o závadu, která se dá odstranit výměnou barvící pásky, což poté učinil. Žalobce upozornil na skutečnost, že správní orgán I. stupně s ním zahájil ve stejné věci dvě správní řízení a v jednom vydal rozhodnutí o uložení pokuty ve výši 200 000,- Kč, ve druhém ve výši 100 000,- Kč, což svědčí o libovůli správního orgánu při rozhodování o výši pokuty. Výše pokuty je navíc zcela nepřiměřená, neboť správní orgány obou stupňů nepřihlédly k jeho osobním a majetkovým poměrům. Jednání pracovníků správního orgánu I. stupně při kontrole bylo provokativní, hovořili německy, tedy jazykem, kterému žalobce nerozumí, cenu za jízdu stanovenou přibližně žalobcem před nástupem do vozidla odsouhlasili. Poukázala na to, že za předražení potrestán byl, a proto nemůže být v předmětné věci přihlíženo k skutečnosti, že jízdné bylo předraženo.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že pokud měl taxametr či tiskárna poruchu, neměl žalobce předmětnou jízdu vůbec uskutečnit. Zákon o silniční dopravě nedává jinou možnost než vydávat doklad o ceně jako výstup z tiskárny taxametru. Došlo-li k problému s tiskárnou (závada barvící pásky), měl ji žalobce sám vyměnit, neboť tento úkon zvládá. V souladu s ustanovením § 21 odst. 6 zákona o silniční dopravě stanovilo Hlavní město Praha vyhláškou č. 23/1998 Sb. HMP, o ověřování znalosti řidičů taxislužby na území hlavního města Prahy, v platném znění jako jednu z podmínek k výkonu práce řidiče taxislužby znalost obsluhy taxametru. Složil-li žalobce zkoušku, jejímž obsahem je znalost obsluhy taxametru (čl. 5 odst. 2 písm. c) a odst. 9 citované vyhlášky), měl umět výměnu pásky tiskárny sám provést. Zaseknutá páska tiskárny nemá žádný vliv na chod taxametru. Správní orgán I. stupně předmětným rozhodnutím nesankcionoval žalobce za předražení jízdného, ale za nevydání dokladu o zaplacení jízdného jakožto výstupu z tiskárny taxametru. Projednání ceny před jízdou a účtování této částky za uskutečněnou jízdu, dokazuje nepoužití taxametru, neboť pokud by žalobce zákazníkovi uvedl pouze orientační cenu předem a po skončení jízdy by vycházel z přesného údaje z taxametru, nemohl by žalobce požadovat částku naprosto shodnou s tou, jakou uvedl předem. Co se týče výše uložené pokuty, má žalovaný za to, že je zcela v souladu s ustanovením § 35 odst. 3 a § 36 zákona o silniční dopravě. Žalovaný proto navrhl žalobu zamítnout.

Protože věc nebyla Vrchním soudem v Praze skončena do 31. 12. 2002, byla podle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), postoupena Nejvyššímu správnímu soudu k dokončení v řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního, tedy v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu.

Nejvyšší správní soud provedl ve věci řízení, v jehož rámci přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z předloženého správního spisu má Nejvyšší správní soud za prokázané, že pracovníci správního orgánu I. stupně provedli dne 4. 4. 2002 kontrolní jízdu žalobcovým vozidlem taxislužby SPZ X., evidenční číslo Y., tovární značky R. z konečné tramvaje na letiště Ruzyně. Po uskutečnění jízdy nevydal žalobce doklad o zaplacení jízdného jako výstup z tiskárny taxametru. O provedené cenové kontrole byl sepsán protokol č. 509/2002. Na základě výsledku této kontroly bylo se žalobcem zahájeno správní řízení ve věci porušení ustanovení § 21 odst. 2, 3 zákona o silniční dopravě v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky. Žalobce v písemném vyjádření uvedl, že šlo o situaci výjimečnou, do které se nikdy předtím nedostal. Při uvedené jízdě mu selhala tiskárna taxametru, a proto vydal ručně vypsaný doklad, který obsahoval veškeré pravdivé údaje. Doklad opatřil razítkem, na kterém jsou všechny identifikační znaky. Svým jednáním nechtěl zákazníka úmyslně poškodit a ihned po události nechal provést opravu taxametru. Dne 3. 5. 2002 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č.j. MHMP-45750/2002/DOP-03/Si, v němž bylo konstatováno naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, za což mu byla uložena pokuta ve výši 200 000,-Kč. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně poukázal na závěry provedené kontroly s tím, že tvrzení žalobce, že v ručně vypsaném dokladu o zaplacení jízdného uvedl všechny údaje se nezakládá na pravdě, neboť podle prováděcí vyhlášky (kde jsou taxativně stanoveny náležitosti tohoto dokladu) chybí čas odjezdu a příjezdu a dále všechny dílčí položky, z nichž je výsledná sazba složena, to znamená, jaká sazba byla při jízdě použita. Tvrzení žalobce o selhání taxametru během jízdy označil správní orgán I. stupně za snahu o vyvinění se z porušení zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný tak, jak je výše uvedeno. Za totéž jednání byla žalobci rozhodnutím ze dne 21. 5. 2002 č. j. MHMP-41667/2002/DOP-03/Kk-R uložena pokuta ve výši 100 000,- Kč a toto rozhodnutí bylo následně dne 24. 6. 2002 zrušeno z důvodu, že žalobce již byl za stejný přestupek sankcionován.

Podle ustanovení § 21 odst. 2 zákona o silniční dopravě je provozovatel taxislužby povinen zajistit, aby řidič při provozování taxislužby používal taxametr a vydal cestujícímu z tiskárny taxametru doklad o zaplacení jízdného. Podle ustanovení § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky provozovatel taxislužby zajistí, aby řidič ihned po ukončení přepravy přepnul taxametr z provozní polohy "obsazeno" do provozní polohy "jízdné". Výše úhrady za poskytnutou přepravní službu se stanoví výhradně z údajů odečtených po ukončení jízdy ze zobrazovače taxametru na základě sjednané ceny za přepravu. Provozovatel taxislužby zajistí, aby řidič bez vyzvání vydal cestujícímu doklad o zaplacení jízdného, kterým je výhradně výstup z tiskárny taxametru ručně doplněný o další údaje stanovené tímto předpisem. Taxametr musí být nastaven na okamžitý automatický tisk dokladu o zaplacení jízdného při přepnutí do provozní polohy "jízdné". Podle odst. 2 citovaného ustanovení musí doklad o zaplacení jízdného v taxislužbě obsahovat číslo dokladu, obchodní jméno, místo trvalého pobytu provozovatele taxislužby u fyzické osoby nebo sídlo u právnické osoby, evidenční číslo vozidla taxislužby, datum jízdy, státní poznávací značku, výchozí a cílové místo přepravy, čas odjezdu a příjezdu, všechny dílčí položky, z nichž je výsledná sazba složena, cenu včetně daně z přidané hodnoty, a požádá-li o to cestující, údaje potřebné k odečtení daně, údaje o úhradě jiných nákladů souvisejících s vyžádanou přepravou a jméno, příjmení a podpis řidiče. Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby řidič při provozování taxislužby používal taxametr podle odstavce 1 a vydal cestujícímu z tiskárny taxametru doklad o zaplacení jízdného. Podle ustanovení § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy za porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 750 000,- Kč dopravci, který poruší ustanovení § 21 citovaného zákona. Podle ustanovení

§ 36 odst. 2 citovaného zákona se při stanovení výše pokuty přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

Pokud žalobce zdůvodňoval vydání ručně psané stvrzenky poruchou tiskárny, považuje Nejvyšší správní soud toto tvrzení shodně se žalovaným, za účelové. K tomuto závěru vede soud jednak skutečnost, že cena účtovaná žalobcem za předmětnou jízdu a uvedená na náhradním daňovém dokladu neodpovídá ceně za uskutečněnou jízdu, což ani žalobce nezpochybňuje, a jednak skutečnost, že závadu tiskárny taxametru mohl žalobce odstranit na místě sám, neboť tento úkol musí ve smyslu ustanovení § 21 odst. 6 zákona o silniční dopravě a navazujících ustanoveními vyhlášky Hlavního města Prahy zvládat, což také potvrdil provozovatel servisu a prodeje taxametrů, který prohlásil, že nebylo nutno zasahovat odborně do přístroje a žalobci bylo doporučeno, aby si vyměnil barvící pásku.

Co se týče žalobního bodu o vedení dvou správních řízení, je tato skutečnost právně bezvýznamná, protože v pořadí druhé rozhodnutí o uložení pokuty bylo v rámci autoremedury zrušeno.

Důvodným neshledal Nejvyšší soud ani žalobní bod týkající se nepřiměřenosti výše uložené pokuty. Podle § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě se při stanovení výše pokuty přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody. Osobní a majetkové poměry žalobce nejsou kritériem, které může ovlivnit výši uložené pokuty, a proto neměly správní orgány důvod, aby k osobním a majetkovým poměrům, jak se toho nedůvodně žalobce domáhá, přihlížely.

Žalobním bodem uplatněným žalobcem u ústního jednání se Nejvyšší správní soud s ohledem na uplynutí zákonné lhůty podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nemohl zabývat.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu